

v době, kdy s ní obžalovaný, prodáv ji Š-ovi, protiprávně naložil, vůbec nezjišťoval. Bylo proto zmateční stížnosti vyhověti a ježto se nelze obejiti bez nového hlavního přelíčení, bylo za souhlasu generální prokuratury podle § 5 zák. ze dne 31. prosince 1877, čís. 3 ř. zák. pro rok 1878 právem uznati tak, jak se stalo, aniž by bylo potřebí zabývati se s dalším vývody stížnosti.

Čís. 3347.

Podstatou dokonaného zločinu násilného smilstva podle § 125 tr. zák. jest, že pachatel osobu ženskou skutečně vykonaným násilím přemoženou zneužije k mimomanželské souloži; vyhledává se pohlavní spojení (*conjunctio membrorum*) odpovídající pomu pravidelné soulože.

Hájí-li se pachatel tím, že následkem fysické nemožnosti k souloži nedošlo, jest dáti porotcům eventuální otázku na pokus násilného smilstva (§ 320 tr. ř.).

(Rozh. ze dne 13. prosince 1928, Zm I 685/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti obžalovaných do rozsudku zemského trestního jako porotního soudu v Praze ze dne 18. září 1928, jímž byli stěžovatelé uznáni vinnými zločinem násilného smilstva podle § 125 tr. zák. a přestupkem proti veřejné mravopoctnosti podle § 516 tr. zák., pokud byli obžalovaní uznáni vinnými zločinem násilného smilstva ve smyslu § 125 tr. zák.; výrok porotců, týkající se první a druhé otázky hlavní a první a druhé otázky dodatkové a odsuzující část rozsudku na něm spočívající zrušil, a to rozsudek ve výroku o vině, jakož i o trestu a o výrocích s tím souvisejících a věc odkázal v rozsahu zrušení do příštího zasedání soudu porotního při zemském trestním soudu v Praze k novému projednání a rozhodnutí. V otázkách, o něž tu jde, uvedl v

důvodech:

Stížnosti nelze upříti oprávnění, pokud s hlediska důvodu zmatečnosti čís. 6 § 344 tr. ř. vytýká odsuzujícímu výroku pro zločin dokonaného násilného smilstva porušení předpisu § 320 tr. ř., poněvadž porotcům nebyla dána otázka eventuální na pokus zločinu násilného smilstva, hledíc k obhajobě obžalovaných, že k souloži vůbec nedošlo. Skutečně vychází z protokolu o porotním hlavním přelíčení najevo, že se obhajoba obou obžalovaných tímto směrem nesla. Podle zápisu udal obžalovaný František F., že neměl úd stopořený, že ležel na Ludmile P-ové asi 10 minut, že však přirození jeho nevniklo do jejího; že též semeno mu nevyteklo, a že, když nemohl nic udělati, spoluobžalovaný Josef T. mu řekl, aby šel pryč, načež tento na ni vlezl sám; a Josef T. zase udává, že na to vytáhl svůj stopořený úd, leč sotva si na P-ovou

lehl, již mu vyteklo semeno, že pyj do ní nestrčil, že se do ní nedostal a o to se ani nepokoušel. Oběma obžalovanými byly tedy tvrzeny skutečnosti, které, kdyby byly pravdivými, podmiňovaly by jiné právní posouzení činu, z něhož byli viněni. Podstatou dokonání zločinu násilného smilstva podle § 125 tr. zák., jímž byli obžalovaní uznáni vinými, jest, že pachatel osobu ženskou skutečně vykonaným násilím přemoženou zneužije k mimomanželské souloži; vyhledává se tedy k tomuto činu pohlavní spojení (conjunctio membrorum) odpovídající pojmu pravidelné soulože; právě tuto podstatnou složku dokonání zločinu násilného smilstva však obžalovaní popírají a mohli by uznání býti vinými jen pro pokus tohoto zločinu, kdyby bylo pravdivé jejich tvrzení, že následkem fyzické nemožnosti, rovnající se překážce nemohoucnosti, k souloži s Ludmilou P-ovou vůbec nedošlo. Povinností porotního soudu proto bylo, by podle předpisu prvního odstavce § 320 tr. ř. příslušnou eventuelní otázkou na pokus násilného smilstva dal porotcům příležitost, zkoumati věc i s tohoto obžalovanými tvrzeného hlediska. Ježto se tak nestalo, bylo zmateční stížnosti obou obžalovaných vyhověti, za předpokladů § 5 novely k trestnímu řádu výrok porotců ohledně I. a II. hlavní otázky, jakož i ohledně I. a II. otázky dodatkové, jakož i na tomto výroku se zakládající rozsudek v části odsuzující oba stěžovatele pro zločin dokonání zločinu násilného smilstva, jakož i ve výroku o trestu a ve výrocích s tím souvisejících zrušiti jako zmatečný již v zasedání neveřejném a věc vrátiti soudu první stolice, by ji v rozsahu zrušení znova projednal a rozhodl, maje při tom zřetel k výroku o přestupku podle § 516 tr. zák., v platnosti ponechaném.

Čís. 3348.

Delegace soudu, u něhož jest obžalovaný ve vazbě.

Delegací k provedení hlavního přelíčení jest bezpředmětnou delegace k výkonu trestu (posl. věta § 397 tr. ř.).

(Rozh. ze dne 13. prosince 1928, Nd I 558/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací usnesl se odniti vjimečně trestní věci proti Emilu Sch-ovi pro zločin krádeže podle §§ 171, 173 tr. zák. příslušnému krajskému soudu v Litoměřicích a přikázati ji zemskému soudu v Opavě.

N e b o ť:

obžalovaný jest ve vazbě u zemského soudu v Opavě, svědci k hlavnímu přelíčení voláni nejsou, takže delegace zemského soudu v Opavě je v zájmu zjednodušení, urychlení a zlevnění řízení a tudíž podle zákona (§§ 62, 63 tr. ř.) účelnou. Následkem delegace o hlavním přelíčení stává se delegace k výkonu trestu v základě poslední věty § 397 tr. ř. bezpředmětnou.